

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 38), התשנ"ה-1995*

1. תיקון סעיף 14 בסעיף 14 לפקודת התעבורה' (להלן - הפקודה) -

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א)1 מכסת הרשיונות להפעלת מונית אשר יוקצו למבקשים שנתקיימו בהם הוראות סעיף 14ב, תהיה, בכל שנה, 550 (להלן - המכסה השנתית);

(2) לא הוצאו במסגרת מכסה שנתית כל הרשיונות להפעלת מונית, תיווסף יתרת הרשיונות שלא הוצאו למכסה השנתית שלאחריה;

(3) שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להגדיל את המכסה השנתית לגבי שנה מסוימת; הודעה על הגדלת מכסה שנתית תפורסם ברשומות."

(2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא: "הודעה על מספר הרשיונות אשר יוקצו לפי סעיף קטן זה תפורסם ברשומות."

(3) סעיף קטן (ג) - בטל.

2. בסעיף 114 לפקודה, סעיף קטן (ד) - בטל.

3. במקום סעיף 114 לפקודה יבוא:

114. (א) בעד מתן רשיון להפעלת מונית, ישלם מקבל הרשיון אגרה בסכום של 135 אלף שקלים חדשים; שר התחבורה, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע כללים לעדכון סכום האגרה.

(ב) הסכום המעודכן בהתאם לסעיף קטן (א) ייקבע, אחת לשנה, לא יאוחר מ־31 בדצמבר של כל שנה לגבי השנה שלאחריה; המפקח על התעבורה יפרסם ברשומות את סכום האגרה המעודכן לפי אותו סעיף קטן.

(ג) שר התחבורה, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע, לגבי שנת 2000 וכל שנה שלאחריה, אגרה בסכום נמוך מהסכום שנקבע לפי סעיף קטן (א).

(ד) שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע אגרה בעד מתן היתר להעברת רשיון להפעלת מונית."

4. (א) על אף הוראות סעיף 14 לפקודה, מכסת הרשיונות להפעלת מונית לגבי השנים 1993, 1994, 1995 ו־1996 תהיה 2000 רשיונות, למבקשים שנתקיימו בהם, במועד הקובע, בהגדרתו בפסקה (2), לגבי כל אחד מהם, כל אלה:

(1) הוא בעל רשיון בר תוקף לנהיגה במונית שניתן לו לפי הפקודה;

(2) הוא נהג בישראל במונית כעיסוק עיקרי; לענין זה, "עיסוק עיקרי" - עבודה בפועל בנהיגת מונית בישראל, במונית הרשומה בישראל, במשך אחת מהתקופות המפורטות בסעיף קטן (ב), שקדמו למועד הקובע; "המועד הקובע" - המועד שקבע המפקח על התעבורה, בהודעה ברשומות ובשני עיתונים יומיים בעלי תפוצה רחבה לפחות, להגשת בקשה לרשיון להפעלת מונית.

* נתקבל בכנסת ביום ל' בסיון התשנ"ה (28 ביוני 1995); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בהצעות חוק 2369, מיום י"ג באדר א' התשנ"ה (13 בפברואר 1995), עמ' 344.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשנ"ה, עמ' 198.

(3) הוא אינו בעל רשיון ולא היה בעל רשיון להפעלת מונית; הוראה זו לא תחול -

(א) על מי שהוא הבעל או שהיה הבעל של לא יותר מרשיון אחד להפעלת מונית שהמפקח על התעבורה הוציא על שמו עקב העברת בעלות מאדם אחר;

(ב) על מי שקיבל את הבעלות בירושה ממוריש, שהרשיון ניתן לו שלא עקב העברת בעלות מאדם אחר, אם חלקו בבעלות אינו עולה על 25%;

(4) הוראות סעיף 14ב לפקודה;

(5) הגיש בקשתו עד המועד הקובע; המפקח על התעבורה רשאי לקבוע מועדים קובעים שונים לקבוצות מבקשים, בהתאם לתקופת עיסוקם העיקרי כאמור בסעיף קטן (ב), בהתחשב במספר הבקשות שהוגשו על ידי מבקשים בכל קבוצה כאמור; נקבעו מועדים שונים - ידווח על כך המפקח על התעבורה לוועדת הכלכלה של הכנסת.

(ב) לענין סעיף קטן (א2), תקופת העיסוק העיקרי תהיה אחת התקופות המנויות להלן, ובכללן 4 שנים לפחות מתוך 5 השנים שקדמו למועד הקובע;

(1) 8 שנים לפחות מתוך 10 השנים שקדמו למועד הקובע;

(2) 7 שנים לפחות מתוך 9 השנים שקדמו למועד הקובע;

(3) 6 שנים לפחות מתוך 8 השנים שקדמו למועד הקובע;

(4) 5 שנים לפחות מתוך 7 השנים שקדמו למועד הקובע;

(5) 4 שנים לפחות מתוך 5 השנים שקדמו למועד הקובע.

(ג) בהוצאת הרשיונות, במסגרת המכסה לפי סעיף קטן (א), תינתן זכות קדימה למבקשים שתקופת עיסוקם העיקרי היתה ארוכה יותר, לפי הסדר הקבוע בסעיף קטן (ב).

(ד) לא הוצאו עד יום כ"ו בסיון התשנ"ז (1 ביולי 1997) כל הרשיונות במסגרת המכסה למי שנתקיימו בהם הוראות סעיף קטן (א), יפרסם המפקח על התעבורה, בדרך האמורה בסעיף קטן (א5), הודעה על יתרת המכסה, ויקבע מועד להגשת בקשה לקבלת רשיון להפעלת מונית לפי סעיף קטן זה, למבקשים שנתקיימו בהם הוראות סעיף 14ב לפקודה.

(ה) (1) הוצאת רשיונות לפי סעיף קטן (ד) לא תגרע מהמכסה שנקבעה לשנים 1993 עד 1996, לגבי מבקשים שנתקיימו בהם הוראות סעיף קטן (א); רשיונות כאמור בסעיף קטן (א) יוצאו במסגרת המכסה הנקובה באותו סעיף קטן, גם לאחר המועד הנקוב בסעיף קטן (ד), והוראות סעיף זה לא יחולו על הוצאתם.

(2) עלה מספר הרשיונות שניתנו לפי סעיפים קטנים (ד) ו-(ה1) על המכסה הנקובה בסעיף קטן (א), תופחת היתרה מהמכסה השנתית לשנת 1998 ומכל שנה שלאחריה, עד לסיומה של היתרה, והמפקח על התעבורה יפרסם הודעה על כך ברשומות.

(ו) (1) בעד מתן רשיון להפעלת מונית, שיוציא המפקח על התעבורה למבקש שנתקיימו בו הוראות סעיף קטן (א), ישלם המבקש אגרה בסכום כדלקמן:

(א) אם תקופת עיסוקו העיקרי היתה כאמור בסעיף קטן (ב1) - סכום של 90 אלף שקלים חדשים;

(ג) אם תקופת עיסוקו העיקרי היתה כאמור בסעיף קטן (ב)2(5) -
108 אלף שקלים חדשים;

(ג) השר רשאי לקבוע, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, כללים לעדכון
הסכומים הנקובים בפסקה (א)1(ב); עודכנו הסכומים לפי פסקה זו,
יפרסם המפקח על התעבורה הודעה על כך ברשומות.

(2) בעד מתן רשיון להפעלת מונית, שיוציא המפקח על התעבורה למבקש
שנתקיימו בו הוראות סעיף קטן (ד), ישלם המבקש בשנת 1997 אגרה בסך 135
אלף שקלים חדשים, ואם ניתן הרשיון לאחר שנת 1997 - בסכום שנקבע לגבי
השנה שבה הוא ניתן כאמור בסעיף 114 לפקודה, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה.

(1) בנוסף למכסת הרשיונות להפעלת מונית הנקובה בסעיף קטן (א) יוקצו,
לגבי השנים האמורות בו, 130 רשיונות להפעלת מונית למבקשים, שנתקיימו
בהם הוראות סעיף 114(ב) לפקודה;

(2) בעד מתן רשיון לפי פסקה (1) ישלם המבקש אגרה בסכום של 60 אלף
שקלים חדשים.

(ח) הוראות סעיפים 14 עד 114 ו-114 לפקודה, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי
הענין, על הקצאת רשיונות להפעלת מונית לפי סעיף זה.

5. תחילתם של סעיפים 1 עד 3 ביום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינואר 1997).

תחילה

ישראל קיסר
שר התחבורה

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה